

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 1

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Модернізація України: проблеми та технології успішності
(питання економіки, права, соціології, освіти і культури)”
м. Київ, МАУП, 12 листопада 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 30.09.15)*

Редакційна колегія:

*А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук., доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук; доц.;
Д. Г. Юник, д-р пед. наук, проф.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 1: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Модернізація України:
проблеми та технології успішності (питання економіки, права, соціології,
освіти і культури)”, 12 листопада 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голо-
ва) [та ін.]. — 2015. — 486 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

ЗМІСТ

Бідзюра І. П., Каршиєва А. І. <i>Проблеми України як країни, держави і суспільства.....</i>	10
Варзар І. М. <i>Політологемна аксіоматика розбудовчо-модернізаційного стану сьогоденної України у призмі безпристрасної наукової істини.....</i>	17
Попов В. Ж. <i>Проблема ідентичності у процесі державотворення на пострадянському просторі.....</i>	23
Головатий М. Ф. <i>Системна криза соціальної держави у ХХІ столітті та можливі шляхи її подолання: теоретичний концепт проблеми</i>	26
Воронін В. М. <i>Нагородна система України як важливий чинник системної модернізації держави і суспільства</i>	30
Юник Д. Г. <i>Перспективні напрями підвищення якості вищої освіти в Україні</i>	34
Сурмін Ю. П. <i>Реформи в Україні: необхідність корекції політики та дизайну</i>	38
Романенко Є. О. <i>Електронна комерція України</i>	41
Мелков Ю. А. <i>Мера успішності: от етатизма к гуманізму.....</i>	45
Перегида Є. В. <i>Земельний чинник децентралізації влади в Україні.....</i>	48
Баєва О. В., Новальська Н. І. <i>Тенденції розвитку санаторно-курортного бізнесу в Україні.....</i>	52
Рижиков В. С. <i>Практичне завдання вищої школи в розбудові юридичної освіти для підготовки юристів нової формації.....</i>	56
Радзівський О. І., Філіпенко Т. В. <i>Механізм державного та регіонального регулювання сфери туризму в Україні</i>	58
Піляєв І. С. <i>Досвід союзницької взаємодії українських і російських протибільшовицьких сил в контексті сучасної декомунізації України</i>	62
Романова Л. В. <i>Маркетинг сільських територій: теорія і напрями становлення.....</i>	66
Артюшенко О. М. <i>Трансформація громадянського суспільства.....</i>	69

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Підвищення якості підготовки фахівців зумовлюється потребою цивілізації у забезпеченні реальної, а не декларованої пріоритетності освіти у контексті вимог і можливостей ХХІ ст. Суспільство спонукає вищі заклади освіти в Україні обрати європейський принциповий підхід до взаємодії із зовнішнім середовищем. Провідною умовою перетворення професійної підготовки молоді у потужний фактор державного культуротворення і економічного зростання є розробка й застосування інноваційних технологій навчання. У цих технологіях слід враховувати пороговий рівень вимог держави до діяльності навчального закладу, критерії й показники якості фахової підготовки студентів і діяльності науково-педагогічних працівників. Їх стратегічною метою має бути модернізація цілей, змісту і технологій підготовки фахівців із вищою освітою на засадах гуманізації, демократизації й гуманітаризації, що вимагає радикального оновлення навчальних планів і програм з адаптацією до сьогоденних і прогнозованих потреб суспільства. Інноваційні технології навчання повинні виступати засобом утвердження пріоритетності професійно-розвивальних цілей фахової підготовки студентів, розширення традиційних функцій змісту вищої освіти (культурозберігаючої й культуротрансляційної) за рахунок особистісно-розвивальної та культуротворчої функцій. Інноваційні технології підготовки майбутніх фахівців мають ґрунтуватися на принципах:

- випереджувального розвитку;
- проектування інноваційного розвитку;
- неперервності освіти;
- інноваційності освітнього середовища;
- формування особистісно-неповторного професійного “Я”.

Інноваційні технології підготовки майбутніх фахівців повинні спрямовуватися на якісну реалізацію всеукраїнських та міжнародних освітніх стандартів з привнесенням у викладання навчальних дисциплін елементів моделювання педагогічних процесів та явищ, які спонукають студентів до:

- самостійної роботи;
- творчого пошуку;
- креативності й імпровізаційності в умовах процесу глобалізації та динамічної мінливості світу.

Доцільність застосування певних інноваційних технологій у навчальний процес студентів мусить регламентуватися їх спроможністю сприйняття оновленої системи знань на рівні привнесення таких глибинних змін:

- інновації зі збереженням первинних властивостей системи при можливому частковому оновленні її функцій;
- інновації зі зміною кількісних властивостей системи;
- інновації з частковим переструктуруванням системи для покращення якості її функціонування;
- інновації з частковою зміною елементів і підструктур системи для оптимізації їх взаємодії;
- інновації з найпростішими якісними змінами (за відсутності змін у початкових ознаках системи);
- інновації з появою нового покоління товарів, технологій або послуг (змінюються всі або більшість властивостей системи, але зберігається її вихідна структурна концепція);
- інновації з якісною зміною вихідних властивостей системи без зміни функціонального принципу;
- інновації зі зміною базових функціональних властивостей системи.

Основною ознакою інноваційних технологій підготовки майбутніх фахівців має бути міра новизни (нові у світі; нові в Україні; нові для закладу).

У концептуальному аспекті підвищення якості вищої освіти в Україні слід досягати в чотирьох провідних вимірах — управлінському, дидактичному, методичному та виховному.

Управлінський вимір якості освітніх послуг передбачає створення умов для гармонізації й системності процесу виконання керівниками всіх рівнів своїх мотиваційних, проектувальних, організаційних, стимулювальних і контролюючих функцій. У цьому вимірі діяльність вищих закладів освіти повинна базуватися на наукових основах кадрового менеджменту, за теорією якого провідним фактором якісної реалізації освітньої політики є особистість управлінця та особистість викладача, а побудова системи кадрового менеджменту з її мотиваційним, аналітико-організаційним і стимулювальним потенціалом — це головний засіб досягнення розвивальних та інших цілей.

Дидактичний вимір прямування до якісних освітніх послуг знаходиться у площині вдосконалення змісту фахової підготовки студентів, орієнтації навчально-методичної документації на інноваційно-освітні технології, професійно-розвивальних форм і засобів навчання, інформаційно-комунікативних методів спілкування зі слухацькою аудиторією тощо.

Культивування якості освітніх послуг у методичному вимірі корелюється з оновленням на особистісно орієнтованій та діагностичній основах банку методичного забезпечення процесу викладання загальнонаукових і фахових дисциплін, а також організації самостійної навчальної діяльності майбутніх фахівців на засадах розширення комп'ютерно-технічної бази дистанційного навчання та способів її використання.

Виховний вимір траєкторії руху до якості фахової підготовки студентів пов'язаний з домінуванням патріотизму та високоморальних рис особистості, що забезпечуються всебічним розвитком відчуття національної гідності кожного майбутнього фахівця, стимулюванням процесів самовиховання.

Якість професійної освіти студентів — це похідна від рівня соціальної значущості і наукової продуктивності викладачів та студентів, а також, від ступеня сформованості у них досвіду науково-дослідної роботи за обраним фахом. Створення у вищих закладах освіти сприятливого середовища для розвитку наукових досліджень, культивування гуманної взаємодії між викладачами і студентами як суб'єктами наукової співтворчості є провідним механізмом виконання конкретного запиту споживачів їх послуг (роботодавців різних галузей виробництва).

З огляду на європейський досвід, перспективним напрямом підвищення якості вищої освіти в Україні має бути врахування системи цільових орієнтирів і принципів культивування престижу професійної майстерності майбутніх фахівців в умовах інформаційного суспільства. Ця система передбачає потребу в постійному динамічному розвитку форм і методів навчання на засадах міждисциплінарної та трансдисциплінарної інтеграції змісту фахових дисциплін з урахуванням усіх його функцій як особливої цілісності. Основну увагу науково-педагогічних працівників слід зорієнтовувати на подолання консерватизму в підходах до навчально-виховної діяльності й наявних стереотипів мислення.

Для підвищення якості вищої освіти в Україні необхідно зусилля науково-педагогічних працівників спрямовувати на безперервну розробку і застосування інноваційних технологій підготовки майбутніх фахівців до здатності: ефективно працювати в надзвичайно глобалізованому і динамічно мінливому світі; сприймати його зміну як суттєву складову власного способу життєдіяльності; приймати нестандартні та швидкі рішення.

Головним показником якості вищої освіти у кожному навчальному закладі є його рейтинг у національних і міжнародних програмах підготовки фахівців. Формування такого рейтингу залежить від:

- 1) розробки інноваційних технологій навчання зі світовою мірою новизни;
- 2) оприлюднення результатів науково-дослідницької діяльності на Всеукраїнських та Міжнародних науково-практичних конференціях;
- 3) публікації статей у провідних фахових міжнародних виданнях, що індексовані у наукометричній базі SciVerse Scopus;
- 4) підготовки конкурентоспроможних фахівців, які відповідають вимогам міжнародно-визнаних класифікацій освітніх програм (ISCED-1997 і проекту ISCED-2011, EQF-HE, EQF-LLL тощо).

Підвищення всеукраїнського та міжнародного рейтингу вищого закладу освіти — це передумова зростання конкурентоспроможності його випускників на ринку праці.

Література

1. Закон України “Про вищу освіту” № 1556–18. — К.: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2015. — 136 с.
2. Програма забезпечення якості освіти у ПрАТ “ВНЗ” “Міжрегіональна Академія управління персоналом” — К.: ДП “Вид. дім “Персонал”, 2015. — 34 с.